

ברכות - פרק ב' משנה א'

הקדמה: משנה זו באה ללמדנו אם מותר להפסיק בקריאת שמע היות ומצוה צריכים לכוון בה וקריאת שמע זו גם מצוה שצריכים לכוון בה. [ממילא יש דברים שאם יפסיקו להם באמצע קריאת שמע מפריע את הכונה אבל יש דברים שבכל זאת מותר להפסיק להם באמצע קריאת שמע]

היה קורא בתורה – אדם שהיה קורא בתורה [את הפרשיות של קריאת שמע]

והגיע זמן המקרא – והגיע זמן קריאת שמע

אם כיוון ליבו – אם התכוון לצאת ידי חובת קריאת שמע

יצא – יצא ידי חובת קריאת שמע

ואם לאו – ואם לא כיוון ליבו

לא יצא – לא יצא ידי חובת קריאת שמע.

בפרקים – בין הפרקים של ק"ש והברכות [שמבוארות במשנה הבאה]

שואל – יכול לשאול בשלום אדם

מפני הכבוד – לאדם שצריך לכבדו [כגון אבא, רבי, גדול בחכמה]

ומשיב – ובודאי שיכול להשיב

ובאמצע – ובאמצע הפרשה [של קריאת שמע או הברכה של קריאת שמע]

שואל מפני היראה – שואל רק אם מפחד ממנו כגון מלך

ומשיב – ובודאי שיכול להשיב (מפני היראה, אבל מפני הכבוד לא שואל ולא

משיב כשהוא באמצע הברכה, אלא רק בין הפרקים)

דברי רבי מאיר – כך סובר רבי מאיר

(שר' מאיר אינו מבדיל בין שואל למשיב והיכן שמתיר לשאול מפני הכבוד מותר

גם להשיב וכן גם מפני היראה)

רבי יהודה אומר – ר' יהודה חולק וסובר

באמצע – באמצע הפרשה

שואל – שואל בשלום אדם

מפני היראה – רק אם מפחד ממנו

ומשיב מפני הכבוד – ומשיב בשלום גם מפני הכבוד

בפרקים – בין הברכות של קריאת שמע

שואל – שואל בשלום אדם

מפני הכבוד – שצריך לכבדו

ומשיב לכל אדם – ומשיב בשלום לכל אדם (בין מפני הכבוד ובין מפני היראה)